

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Forslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 103 af 14. April 1893, jfr. Lovene Nr. 55 af 4. April 1902 og Nr. 192 af 18. November 1904, om Begunstigelser for en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1317).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Da man i 1893 gik til at give Begunstigelser for den den Gang kun paa-tænkte Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland, havde man, saa vidt jeg har kunnet forstaa Forhandlingerne, nogen Ængstelse for at stille denne Kreditforening paa samme Maade, som man ellers havde stillet Kreditforeninger, og navnlig nogen Ængstelse for at gaa til at indrømme denne Forening en lige saa lang Amortisationstid, som andre Kreditforeninger have. Saa vidt jeg har kunnet forstaa, var det særlig af Hensyn til, at de Panter, der her er Tale om, i meget stor Udstrækning i alt Fald ere Ejendomme, hvor der enten slet ikke er noget eller meget lidt Landbrug; det, der derimod særlig er Tale om her, er, hvad man plejer at kalde Forretningsbygninger ved Stationerne. Man frygtede derfor for, at disse Panter maaske ikke vilde give den samme Sikkerhed som de Ejendomme, hvor selve Jorden, Landbruget, er det væsentlige og Bygningerne og Maskiner det mindre væsentlige. Kreditforeningen har i de Aar, der ere gaaede, ment at spore nogen Ulempe af, at der ikke er givet den en saa lang Amortisationstid, som andre have, idet Amortisationstiden er fastsat til 50 Aar, medens den ellers som Regel er 60 Aar; de aarlige Ydelser maa selvfølgelig blive noget større, naar Amortisationstiden er kortere. Foreningen har derfor andraget om, at der maatte blive truffet

Foranstaltninger til, at der i saa Henseende kunde ske den fornødne Forandring, saavel i Loven som i Foreningens Statutter, saaledes at Foreningen, hvad Amortisationstiden angaar, kunde blive stillet paa samme Maade som andre Kreditforeninger.

Endelig har man ønsket i alt Fald at fremskaffe Mulighed for, at det Procentbeløb, der skal afgives til Administrations- og Reservefonden, kan sættes lavere end til den $\frac{1}{10}$ pCt., som Loven kræver. Efter de Oplysninger, der ere indhentede af Ministeriet og findes optrykte som Bilag til Bemærkningerne, synes det at fremgaa, at den Ængstelse, man til at begynde med nærede for, at Pantesikkerheden ikke vilde være tilstrækkelig, ikke har bekræftet sig og saaledes ikke har vist sig at være berettiget. Tabene have været faa og smaa, og der er derfor formentlig ikke nogen Grund til ikke at imødekomme de nævnte Ønsker fra Kreditforeningens Side saavel med Hensyn til Bidraget til Reserve- og Administrationsfonden som med Hensyn til Forlængelse af Amortisationstiden, og Lovforslaget gaar derfor ud paa at indføre de i saa Henseende fornødne Ændringer. Det er i Folketinget vedtaget uden nogen Ændring, og jeg tør maaske haabe, at dette Ting ogsaa vil stille sig velvilligt overfor det. Jeg tillader mig derfor at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Johnsen: Lovforslaget gaar ud paa Lempelser paa 2 Punkter i Loven af 14. April 1893 om Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland, dels saaledes, at det Bidrag af mindst $\frac{1}{10}$ pCt. halvaarlig, der skal ydes til Reservefonden til Dækning af Administrationsudgifter, skal kunne nedsættes efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse, og dels, at Amortisationstiden for Laanene skal kunne nedsættes fra 60 til 50 Aar ved Oprettelsen af nye Afdelinger i Foreningen. Der kan formentlig ikke være nogen Betænkelighed ved at indrømme disse Lempelser, som Kreditforeningen ønsker i fremtidige Laantageres Interesse, da Foreningen efter alt, hvad der foreligger, styres paa en omsigtsfuld og forsigtig Maade. Foreningen har jo nu eksisteret i henved 20 Aar, og man har saaledes Erfaringer at holde sig til. Et Vidnesbyrd om, at den styres forstandigt, afgive de Oplysninger, som indeholdes i Bilagene, der ere vedføjede Lovforslaget og hvoraf det fremgaar, at de Tab, Foreningen har lidt, ere højst